

ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 32AB (1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿਓ।

(22) ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਗੁਜਰਾਤ ਆਇਲ ਐਂਡ ਅਲਾਈਡ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਏ.ਆਰ. ਅਰੁਣਾਚਲਮ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਗੁਜਰਾਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਕਿ ਧਾਰਾ 80 ਜੇ (6 ਏ) ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸਹੀ ਅਤੇ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਹੈ। ਜੈਦੀਪ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ (ਸੁਪਰਾ) ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਬੈਂਚ ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ।

(23) ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼ਾਹਜ਼ੇਦਾਨੰਦ ਚੈਰਿਟੀ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕਿ ਗੁਜਰਾਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਆਇਲ ਐਂਡ ਅਲਾਈਡ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹਨ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਜੈਦੀਪ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ (ਸੁਪਰਾ) ਗੁਜਰਾਤ ਆਇਲ ਐਂਡ ਅਲਾਈਡ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਗਲਤ ਰੀਡਿੰਗ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਗੁਜਰਾਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਜੈਦੀਪ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਅਸਹਿਮਤ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸ਼ਾਹਜ਼ੇਦਾਨੰਦ ਚੈਰਿਟੀ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਏ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(24) ਅਪੀਲ ਹੁਣ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਅੱਗੇ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਵੀ.ਐਮ ਜੈਨ ਜੇ

ਚਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਜਵਾਬਦਾਰ

Crl. ਐਮ. ਨੰਬਰ 27680/2000 ਦਾ ਐਮ

22 ਮਈ, 2001

ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1973 - ਐੱਸ. 267 ਤੋਂ 270 — ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 — ਧਾਰਾ 21 — ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਾਜਾਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਦੋਸ਼ੀ — ਸੁਪ. ਜੇਲ ਪ੍ਰੋਡਕਸ਼ਨ ਵਾਰੰਟਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਰਾਜਾਂ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ - ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ - ਕਲਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ। 21 — ਸੁਪਰਡ.. ਜੇਲ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਰਾਜਾਂ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿਚ ਕੁਝ ਕੇਸ ਪੈਂਡਿੰਗ ਹਨ ਜਿਥੇ ਉਹ ਕੈਦ ਹਨ-ਧਾਰਾ 269 ਸੀ.ਆਰ. ਪੀਸੀ ਇੱਕ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇੰਚਾਰਜ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਖਾਸ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦਿੱਲੀ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ੀ ਭੁਗਤ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤਿਹਾੜ ਜੇਲ੍ਹ, ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਹਨ। ਇਹ ਮੁਲਜ਼ਮ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੁਪਰਡੈਟ, ਤਿਹਾੜ ਜੇਲ੍ਹ, ਦਿੱਲੀ ਵੱਲੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਖਿਲਾਫ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਖਿਲਾਫ ਦਿੱਲੀ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕੇਸ ਪੈਂਡਿੰਗ ਹਨ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਜੇਕਰ ਤਾਰੀਖਾਂ ਵਿੱਚ ਟਕਰਾਅ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੁਪਰਡੈਟ ਤਿਹਾੜ ਜੇਲ੍ਹ, ਦਿੱਲੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਮੁਲਜ਼ਮ ਵੀ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦਿੱਲੀ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਪੈਰਾ 19)

ਕੈਦੀ (ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰੀ) ਐਕਟ, 1955 (1964 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰ. 25 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ) - ਐੱਸ. 3 ਤੋਂ 6—ਜਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, 1973— ਐੱਸ.ਐੱਸ. 267 ਤੋਂ 270—ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਦੋਸ਼ੀ—ਪ੍ਰੋਡਕਸ਼ਨ ਲਈ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ—ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜੇਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ-ਇੰਚਾਰਜ-ਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਥੇ ਉਹ ਸੀਮਤ ਹਨ-ਹੋਲਡ, ਨਹੀਂ-- ਅਧਿਕਾਰੀ-ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੇਸ਼ੀ ਦੇ ਵਾਰੰਟ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ-ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਆਦਿ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐੱਸ. 6(ਏ) ਅਤੇ 1955 ਐਕਟ ਦੇ ਐੱਸ. 4 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਵੀ।

(ਕਨੂ ਸਾਨਿਆਲ ਬਨਾਮ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਦਾਰਜੀਲਿੰਗ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਏਆਈਆਰ

1974 ਐਸਸੀ 510, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ)

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਧਾਰਾ 269 ਕਰੋੜ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਪੀਸੀ ਅਤੇ ਕੈਦੀ (ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰੀ) ਐਕਟ, 1955 ਦੀ ਧਾਰਾ 6, ਇਹ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਤਿਹਾੜ ਜੇਲ੍ਹ, ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਉਤਪਾਦਨ ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ (ਜਾਂ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ) ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। ਪੰਜਾਬ, ਹਰਿਆਣਾ ਅਤੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦਿੱਲੀ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਤਿਹਾੜ ਜੇਲ੍ਹ, ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਸਨ। ਦੀ ਧਾਰਾ 269 ਸੀ.ਆਰ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੀ.ਸੀ. ਜੇਲ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਨੂੰ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ, ਹਰਿਆਣਾ ਅਤੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਡਕਸ਼ਨ ਵਾਰੰਟਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰਨ, ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਦਿੱਲੀ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਜੇਕਰ ਤਾਰੀਖਾਂ ਵਿੱਚ ਟਕਰਾਅ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਠੀਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ, ਹਰਿਆਣਾ ਅਤੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਆਦਿ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ

ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੀਆਰਪੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 269 (ਏ) ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੀਸੀ ਅਤੇ 1955 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 (ਏ) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 268 ਕਰੋੜ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵੀ. ਪੀਸੀ ਅਤੇ 1955 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4.

(ਪੈਰਾ 20 ਅਤੇ 21)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨਵਕਿਰਨ ਸਿੰਘ।

ਜੀ.ਐਸ ਗਿੱਲ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਲਈ ਡੀ.ਏ.ਜੀ

ਯਸ਼ਪਾਲ, ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਲਈ ਏ.ਏ.ਜੀ.

ਰਾਜਬੀਰ ਸਹਿਰਾਵਤ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਫਾਰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਤਿਹਾੜ ਜੇਲ੍ਹ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ।

ਨਿਰਣਾ

ਵੀਐਮ ਜੈਨ ਜੇ.

(1) ਇਹ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਉਪਰੋਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਮ ਸਵਾਲ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

(2) ਅਪਰਾਧਿਕ ਫੁਟਕਲਾ 27680-ਐਮ ਆਫ 2000 ਦਾਇਰ ਮੁਲਜ਼ਮ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਚਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਗਸਤ, 1999 ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਵਾਰਡ ਨੰਬਰ 3, ਜੇਲ੍ਹ ਨੰਬਰ 3, ਤਿਹਾੜ ਕੇਂਦਰੀ ਜੇਲ੍ਹ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ 5 ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹੈ:-

- (i) ਐਫਆਈਆਰ 177/1999 ਤਹਿਤ ਥਾਣਾ ਮੱਲਾਂਵਾਲਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ 25,54/59 ਅਸਲਾ ਐਕਟ, 4/5 ਵਿਸਫੋਟਕ ਪਦਾਰਥ ਐਕਟ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜੋ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ।
- (ii) ਐਫਆਈਆਰ 349/1998 ਅਧੀਨ 4/5 ਵਿਸਫੋਟਕ ਪਦਾਰਥ ਐਕਟ, 25/54/59 ਅਸਲਾ ਐਕਟ ਅਤੇ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18, ਥਾਣਾ ਸਦਰ, ਜਲੰਧਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਾਂਚ ਲੰਬਿਤ ਹੈ।

- (iii) FIR 398/1999 ਅਧੀਨ 25/54/59 ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਪੀ.ਐਸ. ਸਦਰ, ਜਲੰਧਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜੋ ਕਿ ਜੇ.ਐਮ.ਆਈ.ਸੀ., ਜਲੰਧਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ।
- (iv) ਐਫਆਈਆਰ 258/1999 ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਅਲੀਪੁਰ, ਦਿੱਲੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ 25/54/59 ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਰਘੁਬੀਰ ਸਿੰਘ, ਵਪੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਤੀਹਜ਼ਾਰੀ ਅਦਾਲਤਾਂ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ।
- (v) ਐਫਆਈਆਰ 680/1999 ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਪੱਛਮ ਵਿਹਾਰ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ 379/411 ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਤੀਹਜ਼ਾਰੀ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ।

(3) ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ 5 ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 3 ਕੇਸ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਂਡਿੰਗ ਹਨ, ਜਦਕਿ ਬਾਕੀ 2 ਕੇਸ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਂਡਿੰਗ ਹਨ। ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਮੁਲਜ਼ਮ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬਕਾਇਦਾ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੁਨਿਆਬ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਲੰਬਿਤ 3 ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਜ ਕੇਸ ਨੰਬਰ 1 ਵਿੱਚ, ਪਰ ਹੋਰ 2 ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਜਲੰਧਰ ਵਿਖੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਲੰਬਿਤ ਹਨ, ਦੋਸ਼ੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚਲਾਨ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਤਿਹਾੜ ਜੇਲ੍ਹ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਡਕਸ਼ਨ ਵਾਰੰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਲੰਧਰ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਜੇਲ੍ਹ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 267, ਸੀਆਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਰ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਪੀ.ਸੀ. ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਹਰ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ

ਜਲੰਧਰ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜਲੰਧਰ ਅਤੇ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ (ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ) ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੰਬਿਤ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਹਰੇਕ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

(4) 2000 ਦੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਫੁਟਕਲ 27700-ਐਮ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮ-ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ, ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਕਲਿਆਣ ਸਿੰਘ, ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਕਿਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਲਾਭ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਯਾਨੀ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ, ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ 2 ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਲਈ ਸਾਂਝੇ ਹਨ:-

“(i) 1996 ਦੀ ਐਫਆਈਆਰ 1068, PS ਸਿਰੀਨਿਵਾਸਪੁਰੀ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ 302/307, ਆਈਪੀਸੀ, 3/4/5 ਵਿਸਫੋਟਕ ਪਦਾਰਥ ਐਕਟ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਸ਼੍ਰੀ ਪੀਕੇ ਭਸੀਨ, ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ। ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ 59 ਗਵਾਹ ਹਨ ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਿਰਫ 36 ਦੀ ਹੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਹੋਈ ਹੈ।

(ii) ਮੁਕੱਦਮਾ FIR 559/1996, ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ, GRP, ਅੰਬਾਲਾ ਕੈਂਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, U/SS 302/307, IPC, 3/4/5 ਐਕਸਪਲੋਸਿਵ ਐਕਟ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨੋਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੇਲਵੇ, ਅੰਬਾਲਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(5) ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਲਾਈ ਸਿੰਘ ਵਾਸੀ 2 ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ:-

(i) ਧਾਰਾ 302/307, ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ 1997 ਦੀ ਐਫਆਈਆਰ 56 ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਅਤੇ ਧਾਰਾ 3/4/5, ਵਿਸਫੋਟਕ ਪਦਾਰਥ ਐਕਟ।

(ii) 1997 ਦੀ FIR 27 ਧਾਰਾ 302/307, IPC, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 3/4/5, ਵਿਸਫੋਟਕ ਪਦਾਰਥ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ।

(6) ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਡਕਸ਼ਨ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਤਿਹਾੜ ਜੇਲ੍ਹ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਮੁਲਜ਼ਮ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਲਾਭ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਕੇਸ. ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਜੇਲ੍ਹ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਹਰ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਧਾਰਾ 267, ਕਰੋੜ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੀ.ਸੀ., ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 21. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਪਠਾਨਕੋਟ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਬਾਲਾ ਵਿਖੇ ਲੀਬਿਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੀਬਿਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਹਰ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ। ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਮਿਤੀ.

(7) 2000 ਦੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਮਿਕਸ 27680-ਐਮ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਸ੍ਰੀ ਜਸਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਐਸ.ਐਚ.ਓ, ਥਾਣਾ ਮੱਲਾਂਵਾਲਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਵੱਲੋਂ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਚਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. 177 ਮਿਤੀ 4 ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਕੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1999 ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਅਤੇ ਥਾਣਾ ਮੱਲਾਂਵਾਲਾ ਵਿਖੇ ਵਿਸਫੋਟਕ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4/5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ' ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ 'ਚ ਦੋਸ਼ੀ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਚਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਤਿਹਾੜ ਜੇਲ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਕਤ ਕੇਸ ਸ੍ਰੀ ਜੀ.ਕੇ.ਧੀਰ, ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ-ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਬਕਾਇਦਾ ਉਕਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

(8) ਸ੍ਰੀ ਓ.ਪੀ. ਮਿਸ਼ਰਾ, ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਕੇਂਦਰੀ ਜੇਲ੍ਹ ਨੰਬਰ 3, ਤਿਹਾੜ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਚਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਟਰੇਲ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ (ਉਹ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸੀ. ਦੂਜੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਰੀ) ਅਤੇ ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ 4 ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੁਲਜ਼ਮ ਹੈ। ਦਿੱਲੀ ਕੇਸ ਦੇ ਵੇਰਵੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਕੇਸ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਬਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਲਿਖਤੀ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੇਸਾਂ (ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ 4) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵੇਰਵੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਚਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਜਲੰਧਰ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ। ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ 2 ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜਲੰਧਰ ਵਿਖੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਵਿਖੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸ਼੍ਰੀ ਜੀ ਕੇ ਧੀਰ, ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ।

(9) 2000 ਦੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਮਿਸਕ 27700-ਐਮ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀ ਅਜਾਇਬ ਸਿੰਘ, ਡੀ.ਐਸ.ਪੀ. (ਡੀ), ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 3 ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਲਾਭ ਸਿੰਘ ਸਮੇਤ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 302/307/427, ਆਈਪੀਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 4/5, ਵਿਸਫੋਟਕ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ 1997 ਦੀ ਐਫਆਈਆਰ 27, ਅਤੇ ਉਹ ਧਾਰਾ 302/307/427, ਆਈਪੀਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ 1997 ਦੀ ਐਫਆਈਆਰ 56 ਵਿੱਚ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਲਜ਼ਮ ਵੀ ਸੀ। /4/5, ਐਕਸਪਲੋਸਿਵ ਐਕਟ, ਜੋ ਕਿ ਥਾਣਾ ਡਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 1, ਪਠਾਨਕੋਟ ਵਿਖੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਠਾਨਕੋਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਮੁਲਜ਼ਮ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਲਾਭ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੋਡਕਸ਼ਨ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਦਿੱਲੀ (ਤੀਸ ਹਜ਼ਾਰੀ) ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਲਾਇ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਵਾਰੰਟ ਬਿਨਾਂ ਅਮਲ ਕੀਤੇ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੈਟਰੋਪੋਲੀਟਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ 24 ਮਾਰਚ, 2000 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰੋਡਕਸ਼ਨ ਵਾਰੰਟਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੇ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

(10) ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਬਗੀਚਾ ਸਿੰਘ, ਐਸਐਚਓ, ਜੀਆਰਪੀਐਸ, ਅੰਬਾਲਾ ਕੋਟ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ 3 ਦੋਸ਼ੀ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਧਾਰਾ 302/307, ਆਈਪੀਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ 1996 ਦੀ ਐਫਆਈਆਰ 559 ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। /4/5, ਵਿਸਫੋਟਕ ਐਕਟ ਦੇ. ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਮਾਮਲਾ ਸਪੈਸ਼ਲ ਰੇਲਵੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਅੰਬਾਲਾ ਕੋਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਤਿਹਾੜ ਕੋਦਰੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਪੇਸ਼ੀ ਦੇ ਵਾਰੰਟ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰੀਕਾਂ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ-ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜੇਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਪ੍ਰੋਡਕਸ਼ਨ ਵਾਰੰਟ ਦਿੱਲੀ

ਦੇ ਚੀਫ ਮੈਟਰੋਪੋਲੀਟਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਰਾਹੀਂ ਭੇਜੇ ਗਏ। ਤਿਹਾੜ ਜੇਲ੍ਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੂਚਨਾ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਆਰ.ਐਲ. ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨੱਥੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਜੇਲ੍ਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੇ ਸਪੈਸ਼ਲ ਰੇਲਵੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਅੰਬਾਲਾ ਕੋਟ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਕਲਿਆਣ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਕਿਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸ. ਅੰਬਾਲਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ, ਐਸ.ਐਨ. ਪੁਰੀ, ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਲ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਸਪੈਸ਼ਲ ਰੇਲਵੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 269 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.

(11) ਮੈਂ ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਸੁਣੇ ਹਨ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।

(12) ਤਿਹਾੜ ਜੇਲ੍ਹ, ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 269 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। , ਧਾਰਾ 267 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੀ.ਆਰ. ਪੀ.ਸੀ., ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਜਾਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਸੀ। ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 269 ਸੀ.ਆਰ. ਪੀ.ਸੀ., ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਤਿਹਾੜ ਜੇਲ੍ਹ, ਦਿੱਲੀ, ਜੇਲ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਨੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੋਸ਼ੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਦਿੱਲੀ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਲੀਬਿਤ ਸੀ।

(13) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਦੋਸ਼ੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਤਿਹਾੜ ਜੇਲ੍ਹ, ਦਿੱਲੀ, ਤਿਹਾੜ ਜੇਲ੍ਹ, ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਦਿੱਲੀ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 21 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ।

ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਕਰੀਬ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਖਿਲਾਫ਼ ਲੰਬਿਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੀ ਕਿਉਂਕਿ ਤਿਹਾੜ ਜੇਲ੍ਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵੱਲੋਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇਰੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।

(14) ਫੌਜਦਾਰੀ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 267, 268, 269 ਅਤੇ 270 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ:-

"267. ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ।—(1) ਜਦੋਂ ਵੀ, ਕਿਸੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਦੌਰਾਨ

ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਇੱਕ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ-

- (a) ਕਿ ਕਿਸੇ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਜਾਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ, ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ
- (b) ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਰੇ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪਰਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ,

ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜੇਲ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

- (2) ਜਿੱਥੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੂਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ-ਇੰਚਾਰਜ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵਿਰੋਧੀ ਹਸਤਾਖਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਚੀਫ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
- (3) ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਵਾਬੀ ਹਸਤਾਖਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਚੀਫ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਰਡਰ ਪ੍ਰਤੀ ਹਸਤਾਖਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰੇ।

(268) ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 267-(1) ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਦੀ

ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਰਗ ਨੂੰ ਉਸ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜਾਂ ਉਹ ਕੈਦ ਜਾਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਹੁਕਮ ਲਾਗੂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਧਾਰਾ 267 ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਹੁਕਮ, ਭਾਵੇਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਰਗ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਰਥਾਤ:-

- (a) ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਜਿਸ ਲਈ, ਜਾਂ ਜਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਜਾਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ;
- (b) ਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੜਬੜ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ;
- (c) ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ.

269. ਜੇਲ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੁਝ ਖਾਸ ਹੰਗਾਮੀ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ - ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 267 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ-

- (a) ਬੀਮਾਰੀ ਜਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜੇਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹੈ; ਜਾਂ
- (b) ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਹੈ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਜਾਂ ਮੁਢਲੀ ਜਾਂਚ ਪੈਂਡਿੰਗ ਅਧੀਨ ਹੈ; ਜਾਂ
- (c) ਉਸ ਅਵਧੀ ਲਈ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲਿਜਾਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕੈਦ ਜਾਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦ ਹੈ; ਜਾਂ
- (d) ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 268 ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ,

ਜੇਲ੍ਹ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚੇਗਾ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਚਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਭੇਜੇਗਾ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜੇਲ ਤੋਂ 25 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੂਰ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ, ਜੇਲ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿਚ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।

270. ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇਗਾ- ਧਾਰਾ 269 ਦੇ

ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ। ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ।

ਧਾਰਾ 267 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਉਥੇ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸਦੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲਿਜਾਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਕੈਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਾਂ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ।"

(15) ਸੈਕਸ਼ਨ ਸੈਕਸ਼ਨ 3, i 4, €5 andie6lof the ePrisonersd. (ਅਟੈਂਡਡ ਕੋਰਟ) ਐਕਟ, 1955 (1955 ਦਾ ਸੈਟਰ ਐਕਟ ਨੰ. 32) (1964 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰ. 25 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ), ਹੇਠਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ:-

"3. ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੇਣ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਲਈ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ-

(1) ਕੋਈ ਵੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ, ਜੇ ਇਹ ਸੋਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਸਬੂਤ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪਹਿਲੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਲ੍ਹ.

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਉਪ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਥਿਤ ਕਿਸੇ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ।

(2) ਕੋਈ ਵੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ, ਜੇ ਕਿਸੇ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੁਰਮ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ

ਲੀਬਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਦੂਜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(3) ਕਿਸੇ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬੀ ਹਸਤਾਖਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ; ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਕ੍ਰਿਮਿਨਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਘਟੀਆ ਹੈ, ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਦੁਆਰਾ ਵਿਰੋਧੀ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ. ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਿਸ ਦੀ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਦੀਆਂ ਸਥਾਨਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ।

(4) ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਸੀ ਕਸਬੇ ਜਾਂ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਛੋਟੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਸ ਸਥਾਨਕ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਸਥਿਤ ਹੈ।

ਨੋਟ: ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਹਿਲੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ।

ਚੀਫ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬੀ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਗਏ।

4) ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ।—(I) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਰਗ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜਾਂ ਉਹ ਕੈਦ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਲਾਗੂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ।

2)) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਹੇਠ

ਲਿਖੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਰਥਾਤ-

- (a) ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਜਿਸ ਲਈ ਜਾਂ ਉਹ ਆਧਾਰ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ;
- (b) ਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਰਗ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਵਿਗਾੜ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ;
- (c) ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ.

5. ਕੈਦੀਆਂ ਦਾ ਪਾਲਣ-ਪੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ।— ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ 'ਤੇ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਸ ਵਿਚ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀਮਤ ਹੈ, ਕਿ

ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਲਿਜਾਏਗਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਰੱਖੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਜੱਜ ਜਾਂ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਲਿਜਾਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਕੈਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

6. ਜੇਲ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਦੋਂ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਹੈ।—ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ—

- (a) ਇਸ ਲਈ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਬਿਮਾਰੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀਮਤ ਹੈ; ਜਾਂ

(ਬੀ') ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਹੈ; ਜਾਂ

- (c) ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਮੁਢਲੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਲੰਬਿਤ ਰਿਮਾਂਡ ਅਧੀਨ ਹੈ; ਜਾਂ

- (d) ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਲਈ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਨੂੰ

ਹਟਾਉਣ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਬੰਦ ਹੈ;

ਜੇਲ੍ਹ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜੇਗਾ ਜਿੱਥੋਂ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਚਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਿੱਥੋਂ-

- (i) ਹੁਕਮ ਇੱਕ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ
- (ii) ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਰਿਮਾਂਡ ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਮੁਢਲੀ ਜਾਂਚ ਪੈਡਿੰਗ ਅਧੀਨ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਘੋਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਉਹ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਬਿਮਾਰੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦਾ। ਅਤੇ
- (iii) ਉਹ ਥਾਂ, ਜਿੱਥੋਂ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਉਸ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋਂ ਪੰਜ ਮੀਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕੈਦ ਹੈ।

(16) ਕੈਦੀਆਂ (ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰੀ) ਐਕਟ, 1955 ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

“ਬਿੱਲ ਕੈਦੀਆਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਭਾਗ IX ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਕੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਸਰਲ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਜੋਂ ਵਿਸਤਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਢੁਕਵੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਨਾਲ ਮੁੜ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੰਮੂ-ਕਸ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਪੂਰਾ ਭਾਰਤ”

(17) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੈਦੀਆਂ (ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰੀ) ਐਕਟ, 1955, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼

ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ। ਕਾਨੂੰ ਬਨਾਮ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਦਾਰਜੀਲਿੰਗ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕੈਦੀਆਂ (ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰੀ ਐਕਟ, 1955) ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਈਆਂ। ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਕੇਂਦਰੀ ਜੇਲ੍ਹ, ਵਿਜ਼ਾਖਾਪਟਨਮ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। ਉਕਤ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਇੱਕ ਆਧਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਕਾਰਨ (ਵਿਜ਼ਾਖਾਪਟਨਮ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰੀ) ਅਦਾਲਤਾਂ) ਐਕਟ, 1955, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੇਲ੍ਹ, ਦਾਰਜੀਲਿੰਗ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਜਿੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀਮਤ ਸੀ) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਵਿਜ਼ਾਖਾਪਟਨਮ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਪੇਸ਼ੀ ਵਾਰੰਟ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰੋਡਕਸ਼ਨ ਵਾਰੰਟ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਪੈਸ਼ਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਵਿਜ਼ਾਖਾਪਟਨਮ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਆਧਾਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਦਾਰਥ ਰਹਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਖਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਵਾਰੰਟ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਵਿਜ਼ਾਖਾਪਟਨਮ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

(1) ਏਆਈਆਰ 1974 ਐਸਸੀ 510

ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖੇ:-

“ਹੁਣ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਪੈਸ਼ਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਵਿਜ਼ਾਖਾਪਟਨਮ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ੀ ਲਈ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਧਾਰਾ 3, ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋ ਫਾਂਸੀਦੇਵਾ ਪੀਐਸ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਢਲੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਰਿਮਾਂਡ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਦੇ ਮੁੱਖ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੇਲ੍ਹ, ਦਾਰਜੀਲਿੰਗ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਡਕਸ਼ਨ ਲਈ ਵਾਰੰਟ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ, ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪ੍ਰੈਵੀਸੇ ਇਸਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਲਈ ਤਿੰਨ ਸ਼ਰਤਾਂ ਰੱਖੀ ਹੈ। ਧਾਰਾਵਾਂ (i) ਅਤੇ (ii) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦੋ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸਨ। ਸਿਰਫ ਸਵਾਲ

ਧਾਰਾ (iii) ਵਿਚਲੀ ਸ਼ਰਤ ਬਾਰੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਸ਼ਰਤ ਦਾ ਕੋਈ ਉਪਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਲਾਜ਼ (iii) ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਲਈ ਉਤਪਾਦਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਆਰਡਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ (iii) ਵਿਚਲੀ ਸ਼ਰਤ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ (iii) ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਢੁਕਵੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਧਾਰਾਵਾਂ (i) ਅਤੇ (ii) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇੱਥੇ ਪ੍ਰੋਡਕਸ਼ਨ ਲਈ ਵਾਰੰਟ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਨੂੰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਲੋੜ ਧਾਰਾ (i) ਅਤੇ (ii) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਨੂੰ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਧਾਰਾ ਦੇ ਮੁੱਖ ਉਪਬੰਧ ਤੋਂ ਕੇਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

6. ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੇਲ੍ਹ, ਦਾਰਜੀਲਿੰਗ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਇਸ ਲਈ, ਪੇਸ਼ੀ ਦੇ ਵਾਰੰਟ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਵਿਜ਼ਾਖਾਪਟਨਮ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਵਿਜ਼ਾਖਾਪਟਨਮ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਇਸ ਲਈ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ, ਵਿਜ਼ਾਖਾਪਟਨਮ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੇਂਦਰੀ ਜੇਲ੍ਹ, ਵਿਜ਼ਾਖਾਪਟਨਮ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਏਆਈਆਰ 1971 ਐਸਸੀ 2197 ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ "ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਜੇਲ੍ਹ

ਹਿਰਾਸਤ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ"। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈਬੀਅਸ ਕਾਰਪਸ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(18) ਉਪਰੋਕਤ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿੱਥੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੇਲ੍ਹ, ਦਾਰਜੀਲਿੰਗ ਵਿੱਚ ਰਿਮਾਂਡ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਮੁੱਢਲੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਲੀਬਿਟ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਵਿਜ਼ਾਖਾਪਟਨਮ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ੀ ਲਈ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। , ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਜੇਲ, ਡੇਜੀਲਿੰਗ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਪੇਸ਼ੀ ਵਾਰੰਟ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਵਿਜ਼ਾਖਾਪਟਨਮ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਵਿਜ਼ਾਖਾਪਟਨਮ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਕੇਂਦਰੀ ਜੇਲ ਵਿਜ਼ਾਖਾਪਟਨਮ ਵਿਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੱਜ ਵਿਜ਼ਾਖਾਪਟਨਮ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੀਬਿਟ ਟਰੇਲ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵੈਧ।

(19) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੁਲਜ਼ਮ ਦਿੱਲੀ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤਿਹਾੜ ਜੇਲ੍ਹ, ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵੀ ਚੱਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਤਿਹਾੜ ਜੇਲ੍ਹ, ਦਿੱਲੀ ਵੱਲੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਖਿਲਾਫ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਖਿਲਾਫ ਦਿੱਲੀ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕੇਸ ਪੈਂਡਿੰਗ ਹਨ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਜੇਕਰ ਤਾਰੀਖਾਂ ਵਿੱਚ ਟਕਰਾਅ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਤਿਹਾੜ ਜੇਲ੍ਹ, ਦਿੱਲੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਇਹ ਮੁਲਜ਼ਮ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਦਿੱਲੀ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 21 ਦੇ ਅਧੀਨ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ "ਕਾਮਨ ਕਾਜ਼ ਏ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੋਸਾਇਟੀ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ" ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ

ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਹੈ। ”, (2) “ਸਾਂਝੇ ਕਾਰਨ ਏ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੋਸਾਇਟੀ ਬਨਾਮ. ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ” (3) “ਰਾਜਦੇਓ ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ” (4) “ਰਾਜਦੇਓ ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ” (5), ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀਆਂ 'ਬਲੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਅੰਡਰ ਟਰਾਇਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਲੋੜ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ.

(20) ਭਾਵੇਂ ਧਾਰਾ 269 ਕਰੋੜ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਪੀਸੀ ਅਤੇ ਕੈਦੀ (ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰੀ) ਐਕਟ, 1955 ਦੀ ਧਾਰਾ 6, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਤਿਹਾੜ ਜੇਲ੍ਹ, ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ (ਜਾਂ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ) ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। ਪੰਜਾਬ, ਹਰਿਆਣਾ ਅਤੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੋਡਕਸ਼ਨ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦਿੱਲੀ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਤਿਹਾੜ ਜੇਲ੍ਹ, ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੈਦੀ (ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰੀ) ਐਕਟ, 1955, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੋਦਰੀ ਐਕਟ ਹੈ, ਜੋ ਸਿਰਫ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 269, ਜੇਲ੍ਹ (ਤਿਹਾੜ ਜੇਲ੍ਹ, ਦਿੱਲੀ) ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਡਕਸ਼ਨ ਵਾਰੰਟਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪੰਜਾਬ, ਹਰਿਆਣਾ ਅਤੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ। ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਲੀ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੈਦੀ (ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰੀ) ਐਕਟ, 1955 ਅਤੇ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 269 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਇਕਸੁਰਤਾ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕੇਸ AIR 1974 SC 510 (supra) ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(21) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਤਿਹਾੜ ਜੇਲ੍ਹ, ਦਿੱਲੀ, ਪੰਜਾਬ, ਹਰਿਆਣਾ ਅਤੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ (ਪ੍ਰੋਡਕਸ਼ਨ ਵਾਰੰਟਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ)।

(2) ਏਆਈਆਰ 1996 ਐਸਸੀ 1619

(3) ਏਆਈਆਰ 1997 ਐਸਸੀ 1539

(4) ਏਆਈਆਰ 1998 ਐਸਸੀ 3281

'5; ਏਆਈਆਰ 1999 ਐਸਸੀ 3524

ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ), ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਇਹ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦਿੱਲੀ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਤਾਰੀਖਾਂ ਵਿੱਚ ਟਕਰਾਅ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੁਪਰਡੈਟ, ਤਿਹਾੜ ਜੇਲ੍ਹ, ਦਿੱਲੀ, ਇਹਨਾਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਠੀਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੁਪਰਡੈਟ, ਤਿਹਾੜ ਜੇਲ੍ਹ, ਦਿੱਲੀ, ਵੀ ਇਹਨਾਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ, ਹਰਿਆਣਾ ਅਤੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਆਦਿ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 269 (ਏ) ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਅਤੇ ਕੈਦੀ (ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰੀ) ਐਕਟ, 1955 ਦੀ ਧਾਰਾ 6(ਏ), ਅਤੇ ਧਾਰਾ 268 ਕਰੋੜ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵੀ। ਪੀਸੀ ਅਤੇ ਕੈਦੀ (ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰੀ) ਐਕਟ, 1955 ਦੀ ਧਾਰਾ 4। ਅੱਗੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ, ਹਰਿਆਣਾ ਅਤੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਿਤੀਆਂ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਡਕਸ਼ਨ ਵਾਰੰਟਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸੰਮਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਵਾਪਸ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਤਿਹਾੜ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਚੱਲ ਰਹੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਸਕੇ।

(22) ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹਨਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪ੍ਰੋਡਕਸ਼ਨ ਵਾਰੰਟਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਤਿਹਾੜ ਜੇਲ੍ਹ, ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਟ, ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ-ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚੱਲ ਰਹੇ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਸਕੇ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਈਸ਼ਵਰਜੋਤ ਕੌਰ

ਐਮ ਐਲ ਸਿੰਘਲ ਜੇ

ਧਰਮਪਾਲ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਜਵਾਬਦੇਹ

Crl. 2001 ਦੇ ਐਮ. ਨੰਬਰ 31315-ਐਮ

11 ਜਨਵਰੀ, 2002

ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1973 —S. 439(2)—ਸੈਸ਼ਨ-ਜੱਜ ਵੱਲੋਂ ਹਾਈ
ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ
ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣਾ—ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਖੁਦ ਵੀ ਦੋ ਵਾਰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ—
ਇੱਕ ਭਗੌੜੇ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣਾ